

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34T/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010648
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Maniačková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2118010648.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Katarínou Maniačkovou v trestnej veci obžalovaného: V. M. pre prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. februára 2022 v Trnave takto

rozhodol:

Obžalovaný: V. M., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., adresa na doručovanie V. XX V.,

je vinný, že

dňa 12.09.2017 o 22.45 hod v Trnave na ulici Andreja Hlinku č. 64 spoločne poškodil fasádu budovy viacerými údermi päšťami a laktami, v dôsledku čoho na fasáde budovy vznikli preliačiny o veľkosti cca 5 x 5 cm, 7,5 x 7,5 cm, 10 x 10 cm, 8 x 8 cm, 9 x 13 cm, 4,5 x 4,5 cm, čím spôsobili škodu spoločnosti Arriva Trnava a.s. so sídlom Trnava, Nitrianska 5 IČO: 36249840 škodu vo výške 992,08 Eur,

teda

spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/65/2017 zo dňa 11.09.2017 právoplatný dňa 06.01.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ako vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť spoločne a nerozdielne s t. č. odsúdeným J. B., nar. XX.XX.XXXX a E. D., nar. XX.XX.XXXX nahradiť škodu poškodenej spoločnosti Arriva Trnava a.s. so sídlom Trnava, Nitrianska 5 IČO: 36249840 vo výške 992,08 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava č. k. 2Pv 588/17/2207-13 podanej na súd dňa 7.3.2018, prejednal súd trestnú vec obžalovaného V. M..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.2.2022 obžalovaný po poučení zo strany súdu podľa § 257 Trestného poriadku učinil vyhlásenie o svojej vine zo skutku mu obžalobou kladeného za vinu. Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste a náhrade škody a to: prečítaním odborného vyjadrenia podľa § 268 ods. 5 Tr. por. za súhlasu obžalovaného a prokurátorky, odpisom registra trestov zo dňa 22.2.2022, centrálnou evidenciou správnych deliktov a priestupkov zo dňa 22.2.2022, oboznámením podstatnej časti spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/65/2017.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku a po právnej stránke tento kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Súd nepovažuje za nesúladne s § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah vykonaných listinných dôkazov. V rámci svojich záverov poukáže, ktoré skutočnosti pokladal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu a náhrady škody. Napokon zápisnica o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje zistenia opiera.

K výroku o treste obžalovaného.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život (výchovná zložka trestu), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.).

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, za trestnú činnosť rôzneho charakteru, ako trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, opakovane trestný čin krádeže, trestný čin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ako aj drogový prečin pri kvalifikácii podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. Už len samotný odpis registra trestov obžalovaného svedčí o tom, že páchanie trestnej činnosti nie je obžalovanému cudzie, ale stalo sa súčasťou jeho vzorca správania sa. Skutočnosť, že obžalovaný nerešpektuje právny poriadok a je mu ukradnuté, že platia nejaké predpisy vyplýva aj z priestupkového registra

obžalovaného, keď tento bol opakovane priestupkovo riešený za priestupky proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu, za priestupky na úseku civilnej ochrany.

V prejednávanej trestnej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu/upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/65/2017, ktorým bol obžalovaný odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky za prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona. Pôvodne mala skúšobná doba plynúť do 6.1.2021, nakoľko však počas plynutia skúšobnej doby nastúpil obžalovaný výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/83/2018, podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona sa jej plynutie počas výkonu trestu odňatia slobody prerušilo, obžalovaný trest vykonal dňa 24.12.2020. Zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/65/2017 bolo preukázané, že trestný čin, za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom tam vydaným dňa 11.9.2017, obžalovaný spáchal dňa 28.6.2016 a tu prejednávaný trestný čin spáchal obžalovaný dňa 12.9.2017, teda ešte pred tým, ako bol obžalovanému doručený dotknutý trestný rozkaz, doručený obžalovanému dňa 6.1.2018. V kontexte uvedeného je zrejmé, že trestný čin, za ktorý bol v konaní OS TT 1T/65/2017 odsúdený a tu prejednávaný trestný čin, sú vo viacčinnom súbehu, pričom ide o viacčinný súbeh prečinov.

Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Pri súhrnnom treste musí byť páchatel v rovnakej situácii ako v prípade úhrnného trestu, t. j. akoby sa o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodlo v jednom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Preto možno súhrnný trest uložiť len vtedy, ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

V prípade, ak by súd obžalovanému ukladal za celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť úhrnný trest v jednom konaní, ukladal by ho podľa trestného činu najprísnejšie trestného t. j. podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 37 písm. m), písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v rámci upravenej trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona od 12 mesiacov - 36 mesiacov. Pre úplnosť priznanie a úprimné oľutovanie skutku na hlavnom pojednávaní zo strany obžalovaného nemohlo byť premietnuté do výroku o súhrnnom treste ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko túto je možné priznať len ak obžalovaný priznáva a ľutuje celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť, avšak zo spisu OS TT sp. zn. 1T/65/2017 mal súd preukázané, že k tam prejednávanému trestnému činu takýto sebakritický postoj, ktorý by bolo možné posúdiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., obžalovaný nezaujal.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/65/2017 je teda primeraný (zákonný) vo vzťahu k celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti a do úvahy prichádza i možnosť upustenia od uloženia súhrnného trestu. Tu je však treba dodať, že primeranosť trestu vo vzťahu k celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti sama o sebe nepostačuje k záveru o možnosti upustenia od súhrnného trestu bez zreteľa na dosiahnutie samotného účelu trestu (tzn. je nutné posúdiť, či je skorší trest na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný). Kladúc dôraz na dosiahnutie účelu trestu súd konštatuje, že v prípade obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, opakovane i na nepodmienečné tresty nepovažuje súd trest odňatia slobody nespojený s bezprostredným odňatím slobody vonkoncom za dostatočný na dosiahnutie jeho účelu. Tento záver vyplýva najmä zo skutočnosti, že doterajšie opakované nepodmienečné tresty, ktoré boli obžalovanému ukladané, zjavne k dosiahnutiu účelu trestu nevedli. Obžalovaný absolútne neprijal kajúcny postoj k svojmu doterajšiemu protiprávnemu konaniu, neprijal úprimné predsavzatie viesť riadny život a vyhýbať sa páchaniu trestných činov. Záver súdu o tom, že trest odňatia slobody nespojený s jeho okamžitým výkonom, nie je dostatočný pre ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a podporuje aj to, že obžalovaný aj po odsúdení vo veci 1T/65/2017 spáchal dňa 11.7.2018 ďalší majetkový trestný čin pri kvalifikácii podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 2.4.2019, sp. zn. 6T/83/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 1.8.2019 sp. zn. 6To/55/2019 na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 1 rok a 2 mesiace v ústave so stredným stupňom stráženia. Spoločnosť pred opätovným páchaním trestnej činnosti a priestupkov obžalovaným neochránila ani hrozba trestom odňatia slobody ani výkon probačného dohľadu nad jeho

správaním v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Je teda evidentné, že u obžalovaného dosiaľ ukladané nepodmiennečné a podmiennečné tresty, či trest alternatívny - trest povinnej práce, ale ani peňažné sankcie či pokarhania za priestupky nemali dostatočný výchovný vplyv. Za takejto situácie súdu neostávala iná možnosť, ako v prípade obžalovaného rozhodnúť o uložení prísnejšieho súhrnného trestu odňatia slobody spojeného s jeho bezprostredným výkonom, keďže trest odňatia slobody nespojený s jeho bezprostredným výkonom z hľadiska ochrany spoločnosti ako aj nápravy páchatel'a ukázal sa byť celkom zjavne neprimeraným, neplniacim svoj účel do budúcnosti, keď aj po jeho uložení, obžalovaný pokračoval v páchaní majetkovej trestnej činnosti.

Pri úvahách, aká výmera trestu by spravodlivo zohľadňovala konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorým má zákon pôsobiť na ochranu spoločnosti tak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), ako aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí predstavovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Vychádzajúc teda z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por., dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a to najmä na dosiahnutie nápravy obžalovaného a jeho uvedomenie si závažnosti a celospoločensky negatívnych dôsledkov svojho konania je na neho potrebné pôsobiť súhrnným trestom odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov nepodmiennečne.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody súd postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom strázenia, keď bolo preukázané, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tu prejednávaného trestného činu bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za iné úmyselné trestné činy.

Zároveň súd postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona rozhodol o zrušení výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/65/2017 zo dňa 11.9.2017, právoplatný dňa 6.1.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo, zrušením stratili svoj podklad.

K výroku o náhrade škody.

Z odborného vyjadrenia prečítaného na hlavnom pojednávaní za súhlasu obžalovaného a prokurátora mal súd preukázané, že obžalovaný svojim protiprávnym konaním spôsobil poškodenému škodu v sume 992,08 eur. Nakoľko sa tu prejednávaného trestného činu dopustil v spolupáchateľstve s pôvodne spoluobžalovanými a toho času už odsúdenými J. B. a E. D., súd obžalovaného zaviazal na náhradu škody v sume 992,08 eur poškodenému spoločne a nerozdielne s odsúdeným J. B. a E. D.,

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (§ 257 ods. 5 Tr. por.)

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a náhrade škody možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).